

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

12. december 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 95 af 18. november 2014 (FIU alm. del) stillet efter ønske fra MF Eva Kjer Hansen (V)

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt der findes offentlige driftsopgaver, som ikke må udliciteres? I bekræftende fald bedes ministeren i sin besvarelse specificere, hvilke driftsopgaver det gælder, og begrunde, hvorfor netop disse ikke må udliciteres.

Svar

Spørgsmålet vedrører adgangen for offentlige myndigheder til at overlade (delegere) løsningen af opgaver, der er henlagt til de pågældende offentlige myndigheder, til private.

Delegation til private kræver hjemmel. Hvilken hjemmel, der kræves, afhænger af, hvilken opgave der er tale om, herunder den pågældende opgaves karakteristika og den lovgivning, der i øvrigt måtte regulere det pågældende område. Er der tale om delegation af kompetence til at træffe afgørelse i forhold til borgerne, kræves der udtrykkelig lovhjemmel. For så vidt angår faktisk forvaltningsvirksomhed i relation til forvaltningen selv, fx rengøring af en myndigheds lokaler, vil det som udgangspunkt være tilstrækkeligt, at der er bevillingsmæssig hjemmel til at afholde udgiften til løsning af den opgældende opgave. Det anførte gælder både statslige, kommunale og regionale myndigheder.

Der kan herom blandt andet henvises til "Forvaltningsret", 2. udgave, af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., og resposummet "Rammebetingelser for udlicitering af myndighedsopgaver", der er udarbejdet af professor dr.jur. Carsten Henriksen til Udliciteringsrådet (nu Rådet for Offentlig-Privat Samarbejde).

Til eksempel er det anførte om gældende hjemmelskrav for så vidt angår statsinstitutioner afspejlet i § 3 i Finansministeriets cirkulære nr. 2 af 13. januar 2010 om udbud af statslige drifts- og anlægsopgaver.

Efter cirkulærets § 1 skal opgaver, som en statsinstitution udfører, og som vil kunne udføres af eksterne leverandører, med passende mellemrum sendes i udbud, og udbudte opgaver skal udliciteres, hvis det gennem udbud godtgøres, at det, alle forhold taget i betragtning, er det mest fordelagtige for staten. Udbudspligten gælder efter cirkulærets § 2 alene opgaver, som er udbudsegnede, og efter §

4 kun opgaver til en værdi over tærskelværdien for såkaldte bilag II A-tjenesteydelser (pt. 998.019 kr.). I § 3 fastsættes, at udbudspligten ikke gælder, hvis udbud af opgaven vil stride mod bestemmelser i lovgivningen, herunder gældende EU-retsregler. Efter cirkulærets § 5 gælder endelig, at udbudspligten ikke gælder, hvis institutionen godtgør, at det ikke er muligt at udbyde opgaven eller dele heraf i konkurrence, eller hvis institutionen godtgør, at udbuddet af opgaven medfører uforholdsmæssigt store omkostninger eller administration.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der er sekretariat for Rådet for Offentlig-Privat Samarbejde, har oplyst, at styrelsen ikke har kendskab til en central oversigt over, hvilke opgaver der i overensstemmelse med ovenstående ikke vil kunne udliciteres af statslige, kommunale og regionale myndigheder. Finansministeriet er heller ikke bekendt med eksistensen af en sådan oversigt.

Udarbejdelse af en oversigt som den ønskede vil i øvrigt forudsætte en gennemgang af lovgivning mv. på en lang række områder, og jeg har ikke fundet grundlag for at iværksætte en sådan gennemgang.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon